

Persbericht
Persconferentie: 12 oktober 05

Dagcentrum De Sleutel Mechelen

5 jaar zelfhulpgroep voor familieleden van druggebruikers

De Sleutel is een organisatie die zich toelegt op preventie, behandeling en tewerkstelling van druggebruikers. De instelling behoort tot de vzw Provinciaaloot der Broeders van Liefde en heeft vestigingen op verschillende plaatsen in Vlaanderen en Brussel, ook te Mechelen.

In 2005 viert de zelfhulpgroep, verbonden aan het dagcentrum De Sleutel Mechelen, zijn vijfde verjaardag. Dat het initiatief een succes is mag blijken uit het groot aantal deelnemers: sinds het moment van de oprichting in 2000 werden ongeveer 125 deelnemers verwelkomd.

Hoewel de groep in principe open staat voor alle familieleden van illegale druggebruikers, bestond het overgrote deel van de aanwezigen uit ouders en soms pleeg- of stiefouders. Het waren inderdaad voornamelijk ouders die hulp en bijstand zochten om de moeilijkheden die gepaard gaan met het druggebruik van hun kinderen, het hoofd te kunnen (blijven) bieden. De deelnemers komen om hun ervaringen te delen en om te leren omgaan met dagdagelijkse problemen. Ze willen o.a. grenzen leren trekken.

De groep is m.a.w. een praatplaats; een plek waar mensen hun verhaal, in alle anonimiteit, kwijt kunnen en waar ze ondersteuning vinden, zo lang ze het zelf nodig achten. Solidariteit en hoop zijn daarbij belangrijke sleutelwoorden.

In de voorbije vijf jaar was het opvallend dat er een grote variatie in de aangemelde situaties was. Sommige ouders hadden één, anderen meerdere kinderen die drugs gebruikten. Sommige ouders kwamen samen, anderen op hun eentje of met een nieuwe partner.

De kinderen waarover het ging hadden een korte of lange gebruiksgeschiedenis, gebruikten soft- en/of harddrugs. Ze woonden wél of niet bij de ouders in, waren wél of niet in behandeling. Bepaalde deelnemers stonden nog aan het begin van de moeilijkheden. Anderen hadden alle moed al opgegeven en waren ook het vertrouwen in de hulpverlening kwijt geraakt.

Ondermeer o.w.v. deze laatste reden werd de keuze gemaakt om de ouders zélf de groep te laten leiden (weliswaar onder supervisie van professionelen). De professionele hulpverlener houdt zich enigszins afzijdig van het groepsgebeuren. Desgewenst kunnen deelnemers, buiten de groepsmomenten, wel voor een persoonlijke begeleiding bij de medewerkers van het centrum terecht.

Hoe zeer de situaties en achtergronden van de betrokkenen ook mogen verschillen, de vijf voorbije jaren hebben ons geleerd dat er veel gemeenschappelijke factoren bestaan. Vaak zijn deze onder te brengen onder de noemers: teleurstelling, ongerustheid, angst, kwaadheid, onzekerheid over het eigen aandeel, vermoeidheid. Het is op deze punten dat deelnemers elkaar in een eerste fase vaak vinden. In de groep leren ze om hun emoties te aanvaarden, ze te laten bestaan en om te turnen in een solidair gevoel van hoop en kracht. Geleidelijk ontstaan andere denkkaders en nieuwe perspectieven op de probleemsituatie. De groep is duidelijk geen plaats om kant-en klare oplossingen te sprokkelen. Degenen die op kant-en-klare recepten hopen voor de definitieve oplossing van de drugproblemen bij hun kind, vinden hier moeilijk hun gading.

Naast de steun die de ouders hier vinden omdat er naar hen geluisterd wordt, krijgen ze ook de juiste informatie verstrekt. Er is degelijke informatie over drugs beschikbaar. Jaarlijks worden gespecialiseerde gastsprekers uitgenodigd zoals een advocaat, de politie, een dokter enz. Dat hierbij deskundigen uit verschillende disciplines aan bod kunnen komen is essentieel. Er bestaan voor ouders namelijk nogal wat knelpunten t.a.v. de verschillende instanties waarmee ze geconfronteerd worden.

Ouders hebben ook zelden een goed zicht op de werking van behandelingsprogramma's en hoe deze in Vlaanderen georganiseerd zijn. Vaak hebben ze de indruk bij hulpverlenings- en justitiële instanties in de kou te blijven staan. Ze krijgen niet altijd de gevraagde informatie over de toestand van hun meerderjarig kind of hebben soms het gevoel buiten spel gezet te worden. Ook het áánbrengen van informatie over hun kind wordt niet altijd in dank afgenomen. Er wordt geklaagd over het gebrek aan samenwerking tussen de verschillende instanties. Ze krijgen vaak de indruk dat hun druggebruikend kind en zichzelf van het kastje naar de muur gestuurd worden. Ouders pleiten ervoor dat justitie veel korter op de bal zou spelen: het heeft geen zin om jaren na de feiten nog een straf op te leggen wanneer de jongere in kwestie soms reeds gestopt is met druggebruik, werk heeft enz.

Ook over deze, op het eerste gezicht moeilijk te begrijpen fenomenen, wordt in de zelfhulpgroep info verstrekt.

Samengevat kunnen we stellen dat men in de zelfhulpgroep iedereen kan aantreffen die een druggebruikend familielid heeft, maar vooral die ouders die, in de hoop dat hun kind ooit de nodige veranderingsbereidheid vindt, toch alvast iets voor zichzelf en voor de andere leden van het gezin willen doen. De ervaring leert ons dat deelname kan zorgen voor meer persoonlijke kalmte bij de deelnemers, met meer rust op het thuisfront als mogelijk neveneffect, en als gevolg daarvan, weer meer moed om te kunnen blijven doorgaan.

Praktisch

-Samenkomsten: om de 14 dagen op woensdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur.

-Opzet: "Open groep" m.a.w. iedereen kan ten alle tijden in- of uitstappen.

-Kostprijs: 2,5 euro per deelnemer per avond.

-Info: Gert Das / Hilde Meeuwissen
Dagcentrum De Sleutel Mechelen
Elke werkdag van 10-18 uur
015/20.09.64
gert.das@fracarita.org

-Meer info: www.desleutel.be